

V 20

Albert Nilsson

Förbeslagskolan

Alna 4-

Skarp

N:o 18.

Militärisk katekes.

Första budet.

Du skall inga andra gudas have utom
militarismen

Vad är det?

Vi skola frukta och älska Gammarsköld
och krigsministern och Postörn sjöministern
Med alla deras höjvaler och sätta all tro
och lit till dem.

Andra budet.

Du skall inte klaga på ärtu och fläsk
eller annan kronans kost även om den
är skämd, ty fanjunkern skall icke föla
den varde ostraffad som häjpa klaga.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska Gammarsköld
så att vi icke bruka svordom vid hans namn
och inte hava onda önsknningar efter fläsk
och pannkaka och kaffe med dopp i
det civila livet utan åkalla krigsartiklarna,
bedja, tacka och lova.

Tredje budet.

Tänk på att du helgar bondpermission
vad är det?

Vi skola frukta och älska kasärmlivet
så att vi icke klättra över plank för
att komma ut och gå på ungsocialis-
tiska möten utan använda bondpermis-
sionen till att åhöra försvarsfördrag
och icke förakta juridiken utan hålla den
helig och gärna höra och lära vad Svun
Efredin säger.

Fjärde budet.

Du skall hundra din hörsal och din tält-
nant på det dig må väl gå och du
må länge stanna i kommissionen.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska befälet så att
vi inte förtömma det genom att
glömma göra hörnor, eller muska då
dom kallar oss ~~sjunda~~ socialistbursar utan
hålla befälet i vördnad, tjäna det, lyda
det, älska det och vara det för ögonen

även då vi få ätta gröna för att det
fallas en knapp i rocken.

Femte budet.

X Du skall - - - - -

Vad är det?

Vi skola frukta och älska kasärmlivet
så att vi gladeligen gå bort och skjuta
ihjäl män och bröder från främmande
land om så fordras.

Sjätte budet.

Du skall icke kyssa din fästmo.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska regimentspost
så att vi i vårt leverne, förakta en mans
väg till ena pigo både i ord och gärning
och att envar enlast älskar och äras
maran han bär på ryggen under fältmarsch

Sjunde budet.

Du skall icke stjälta yultsprovada.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska distiktions-hoy-
ralen så att vi hellre taga straffens för

ett opussat geväs än ur kronans förvärd
obörligen tillägna oss puts, pomada och
smärgelduk att slämed skura

Åttonde budet.

X Du skall icke bära vittnesbörd mot
militarismen.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska ordningen
så att vi inte säga sanningen om kasär,
libet eller sprida ut militäriska broschy-
rer eller tidningar, eller bakbala eller
illa brykta sprängmarschen utan skola
vi urskulda skoshavet, tala väl om
spikskorna, tänka och tyda allt till
det bästa.

Nionde budet.

Du skall icke hava lust till fritiden
ej håller till det civila.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska straffexercisen
så att vi icke lustigt stå efter frisedel
eller gå åstad, och få lunginflammation

-4-

utan att regimentsläkaren det tillstädas
ellu under sken av lag och rätt gå bort
och oponera oss mot längre övningstid
utan skola vi vara översten behjälplig
att han må oss behålla och besitta
så länge som möjligt.

Tionde budet.

Du skall icke begära fanjunkarens
fjänarinna att gå ut och promenera
med, ej håller hans otte ellu hans årna
ifall han hade någon, ej håller något
vad fanjunkaren tillhör.

Vad är det?

Vi skola frukta och älska geväsexercisen
så att vi inte draga eller tubba eller locka
någon därifrån utan vara och förbliva
årnor, hålla och förmåna fanjunkarens
jungfru, och alla regimentspansorer att
troget förbliva och gärna älska gemis-
sionsförbud.

X Vad säger nu Flammarsköld om alla dessa bud?

Det säger han:

-5-

Jag furu den krigsminister är en stor
kännare, som och staff och Branting.
Di straffar beväringens missgärningar
och missnöje, intill tredje och fjärde året
dem som oss trokar, men gör samhäl-
lighet på många tusende som hava oss
käs och välja om oss till riksdagen i
höst.

Vad är det?

Fammarhöld, Staff och Branting
hotar att straffa alla dem som över-
träda dessa buden och inte hålla vid
både den sammanhängande, delade och
indelade tingen, samt önskar en längre
värnplikt än de ämna giva oss. Men
sin nåd och allt gott lovar han alla
dem som hålla dessa bud. Därför skola
vi älska dem förtiösta på dem och
gärna välja om dem i höst.

Amen, Amen det skall så ske.

Hovbestyrskollet Abnary 22-1-1920

Agmilsong

Det är upptaget.

När häromdagen jag kom till staden
jag till hotellet som vanligt gick
och jag besökte dem hela raden
Men överallt jag det ~~so~~ svarat fick
De ä upptaget, gör ej allt ändras
De ä en annan som tingat på
De ä upptaget kan inte hjälpas
Men mitt emot kanske hur kan för

2.

En flicka såg jag en gång i livet
och kärlekslägan uppblåsade
Jag fria till'na, de ä klart och givet
Men fick ett var som mig krossade
De ä upptaget kan inte ändras
De ä en annan som tingat på
De ä upptaget kan inte hjälpas
En annan gång kan vi passa på

3.

Min lyckodrom den var nu försvunnen
Jag så till flickan om lesson ton

Äck blott en kyrs på den lilla munnen
Men med ett löje så svarde hon
De ä' upptaget, kan inte hjälpas
De ä' en annan som tingat på
De ä' upptaget, sår inte föiet
Men mitt emot kanske hurn kan få.

4.

Och löjtnant Krokstett med hydroplanet
Till Gotland flög men kom inte fram
Och flottans batalj gick ut att söka
Men då så kom det ett telegram
Plan ä' upptaget. Går ej att ändra
De va en ångbåt som passat på
Plan ä' upptaget kan inte hjälpat
En annan gång kan vi passa på.

5.

Tänk när en gång ifrån livets strider
Jag qu mig av upp till himmelen
Om Petrus, portvakt, sen länge tider
Då säger till mig: Min kär vän
De ä' upptaget kan inte ändras
De ä' en annan som tingat på

-8-

De ä' upptaget kan inte hjälpas
Men mitt emot kanske hurn kan få.

Slet.

Vad befalls?

Brimmande för flickans fot jag föll
Femur runda arm mig upp höll
Och förskräckt hon ropte: "Vad befalls?"
Stammmande jag sade: "Intet alls."

2.

O. stig upp: För himlens skull hon vad
Tänk om mamma kom, jag rulle glad
Och jag slog min arm om flickans hals
Hon ropte flickan: "Vad befalls"?

3.

"Intet alls," jag svarade liksom nys
Rövande därunde kyss på kyss
När så jag låg vid flickans hals
Hörde jag ej mera: "Vad befalls"?

Slet.

-9-

Adriksouy

Lillan.

Flärligt musikken klingar i den stora sal
Töttorna liksom fått vingar uppå en gladare bal
Allting ställas och blänker timma för timma stäi
Ingen på morgonen tänker medan dansen går.

2.

Ge nu inte på balen stanna hemma hos Lillan i kväll
Var höi hon väl det uti salen hon är se glad och så väl
Doch byt väl hon sig om hemmet när kylning av ändas
Hon är berömd, Lillan är glömd medan dansen ^{hon får} går.

3.

Uti en svingande skara
Hon äger de skönaste drag
Hon synes den gladaste vera
Hon dansar med världslöst behag
Ibland en hop kavalleri
Tjusande blickar hon får
Men hemus man hemma är han
Medan dansen går.

4.

Kärligen fröjderna flydda

-10-

Sakta man skiljs från varann
Då hustrun i dörren till sin hydda
Möts av sin gråtande man
Intet ord han säger,
Pekar på vaggan blott
Allt är fört Lillan har dött
Medan dansen gått.

5.

Flärligt musikken hörs klinga
I den stora sal
Töttorna liksom fått vingar
Uppå en gladare bal
Men uti salen och villan
Modern mot herrarna log
Flamma hos pappa Lillan
Förutan sin mamma dog.

Plut.

Bedragen.

Varför så blek om kinden
Blomstrande var den nyss
Hall sveper nordenvinden

-11-

Kall var din välkomstkrys

2.

Tlicka din tro är bruten
Eden som du mig gav
För än jag sett dig svika
För jag dig följt i grav.

3.

O varför svek du honom
Flan som dock var din vän
O varför grusa du hans lycka
Blott för en annan vän

4.

Älskling hur kunde du glömma
Hur kunde du svika din vän
Varför kunde ej hedern du gömma
Att honom som dock kom igen

5.

Han ville ju aldrig så fordra
Att du skulle offra dig så
Hän ville din kärlek blott äga
Du var ju hans egen ända.

-12-

6.

Ej kan han dig förlåta
Kvällen är mörk och svår
Mig ser du aldrig åter
Fjärtat är fullt av kval.

7.

Älskling, för sista gången
Nu du min stämna hör
Sorgen får stämna sängen
Sängam av kärlek dö.

Slut.

Unga svärmar.

Sakta nu båten den glides ut
Upplyst av fullmåne's stilla ljus
Båten den går vägorna står
Stranden de lyckligt uppnås

8.

Glada nu rösterna höras där
Ty till kastelet nu färden bär
Vägen ej lång muntras med sång
Bryggan de lyckligt uppnås.

-13-

3.

Och nu på byggan de alla står
Hälsas välkomna av flickor två
Porten slås upp, en liten trupp
Vandrar till stugan ditupp.

4.

Tiden den liden och det blir natt
Inne i stugan hörs glada skratt
Men på en valk vid vägornas walk
Vandrar ett älskande par.

5.

Sakta sin arm han kring hennes hals
Lindar; och skota skönare än en vals
För älskande två, är ju ett lå
Och se hur vägorna stå.

6.

Blygsamt hon smyger intill hans bröst
Där får hon vila i ro och tröst
Åter en kyss o. stanna och lys
För huru vägorna står.

7.

Ensam på stranden en flicka går

-14-

Staddrande syns hennes blonda hår
Ögonen blå, blicka också
Ut över havet det blå.

8.

Den yngling hon älskar han var ej med
Jag kan nog ana vad flickan led
Men hennes bröst ropar på tröst
Dock ingen hör hennes röst.

9.

Thommes du ej, älskade rej
Jag går och väntar, ja väntar på dej
Thommes du ej älskade rej
Jag går och väntar på dej.

10

Sakta hon sedan till stugan går
Deltar i dansen där glädjen står
Timmarna går klockan den står
Vännen han kommer ej ända.

11.

Och nu vid gryningen första gas
Lämna de alla kastellet hus
Båten den går vägorna lå Byggan de lyckligt uppå.

Slut

-15-

Slut

Bondebränans klagan.

Ensam i min läga drängarstuga
Där sitter jag så många lördagskväll
Och tankarna de vill så gärna smygga
Bort till ett stilla lugnt och fridfullt hjält.

2.

Ja, för i världen bodde där en kärna
Att hon var min det trodde jag förviss
Men sen så flyttade hon min lilla kärna
Och till America hon for till sist.

3.

Uppå en plankan invid lagårdsdörren
Där sitta vi så många lördagskväll
Så hjärtligt glada och med våta ögon
Ja, vi kan tro att jag var riktigt väll.

4.

Och när hon mjölkades om kväll och merren
Så tala vi om kärleken alltjämt
Men nu så får jag ensam gå och röja
Och med ett hjärta som hon haver bränt

5.

Vad har ja nu för klockan som ja går na
Och silkesduken som hon ar mig fått
Kantända nu en annan gås o tar na
Men vad gör det hon har ifrån mig gått.

6.

Ja, hör ni alla söta goa vämmur
Tänk nog på då ni en fästmö tar
Att ni ej allt för mycket kostar på na
Ty hända kan att hon ifrån u går.

Slut.

Flygmaskinen.

Det finns på vår jord som var o en man vet
Ett sätt att vinga sig till ära o vinna ryktbarhet
Men allra bäst det vore, därpå jag ger mig till
Att kunna finna på en ordentlig flygmaskin.

2.

Fäst Nyberg har knogat därpå i många år
Det ändå lika gallet för honom var gång gås
Ty bäst kan genom luften fas i högst belägen min
Så baskar det är helvike med hela hans maskin.

3.

På gator behöves ej mera gå polis
 Ty jorden den har blivit ett riktigt paradiset
 Om någon bliver fulla av cognac eller vin
 Han lägges upp till torkes uti en flygmaskin

4.

Och brummande björnar ej mera hörs av
 Ty långt från deras ramar vi sedan oss begär
 De kunde stå oläs ner o göra fula grin
 När vi gick till väders uti vår flygmaskin

5.

Om sedan sin fjälla man bjuder ut ett tag
 Att fara med kring jorden en två tre fyra steg
 Vi frukost åt i New-york o middag i Berlin
 Om natten såg vi Peking uti vår flygmaskin

6.

När sedan ^{man gum-} ~~ej mera~~ man sin ej mera kan födra
 Det bästa sättet vore att genast sjappa ta
 Det vore något kärligt att skåda gummars min
 På en kvast förfölja gubben som for i flygmaskin

7.

Om sedan sin svärmor så arg o sur o l.

-18-

I största hast man vill ett litet uspass ge
 Ut i en säck hon stoppades då först ordentligt in
 Sen sändes hon till himmelen uti en flygmaskin

8.

Nu har jag spungit visan från början o till slut
 Nu tycker jag ni kunde ge sångaren en sup
 Fast jag har älskat kvinnor och även narat dem
 Så kommer jag ej mera uti en sådan väng.

Slut

Agulsson

Poesie

Mi ett enda ord uttrycka
 Allt vad gott jag önskar dig
 Detta ordet heter lycka
 Må den städre följa dig.

Vänskap livar upp vårt mod
 När sig kvalen dölja
 Kärlek skall os mild och god
 Intill graven följa.

Älska tro och hoppas, så skall livets blomster knoppas

-19-

Blomman som står vid vägen

Blickar så giv så blå

Kan du se på dess söthet?

Kan du dess mening förstå?

Ibland den stora flickeskara
välj ut den bästa välj ut den sava
Kärhäft ditt bröllof en gång skall stå
Glöm ej att bjuda mig med släppå.

Om ett äpple faller från trädets topp
Till jorden det måste väl falla

Om jag än övergives av dig
Blir jag det väl ej utar alla.

Glöm aldrig vänner som vill dig väl
Bland livets törne du glada i gåt.

Bland värmers namn göm även mitt
Jag i mitt hjärta gömmer ditt
Om du är flydd där en tanke gör
Så tänk på den vars namn du tecknat ser

Blå - står sijnans bluff i skogen

Blå - är värmens färg så trogen

Blå - är himlen i det höga

Blå - är flickans trogna öga.

En dröm i verklighet.

Hon satt på klippan av den öde stranden
För henne ändlös oceanen låg
Det blida ögat skymde hon med handen
Och oarvsligt hon mot västern såg.
2.

När morgonsolens första strålar blänktes
På östens sky hon än på klippan satt
Hon satt där många gånger när sol sig tänkte
Och många givt kalamisk sommarnatt.
3.

Hon var så ung så skön jämväl i vårn
Med ljusblå ögon och ett hår av gull
Himnan lik i nordens kalla vårar
Hon var så giv så fin och kärleksfull
4.

Skön dotter min vi ritas du härut

Din fågeln ensam invid böljan blå
Din kind är kall det stormar hårt härligt
Kom in, han kommer ju ej förs ända

5.

Din lyra hänga stum med brustna strängar
Din myrten visnar och din fågel dö
För god din sång så glad kring fjält och ängar
Sjung än, du har ju mig att sjunga för.

6.

Men dottern tog och vinkade med handen
Förlåt jag kan ej komma moder kär
Ty förrän böljan fruset har vid stranden
Då finner du mig icke längre här.

7.

Förty jag drömde samma natt han varit
Att jag med honom på hans fartyg stod
Storm ifrån Norden hela slagen varit
Bakom en molnvägg solen sjönk i blod.

8.

Han slöt mig till sitt bröst fast tårar runno
På mina kinder fastän minnen tog
Då såg jag hur små vita fåglar flögo

-22-

Likt andevännen över skeppets bog.
9.

De följde mig utöfver vida havet
Likt goda änglar sända utar Gud
Och när jag skiljs från dig, sänks ner i groven
Jag sänder en ar dim med bud till dig

10.

De följde oss och ses framför oss fara
I milda ringar krusande varann
Jag frågde vilka äro dessa fåglar rara
De äro dina änglar varse han.

11.

Att du må vet när min tid är liden
Fareväl min älskade och gjut ej mer
Öfver våra öden väkta här i världen
Vi träffas ju hos Gud i himmeln.

12.

Han kyssste mig och ~~stöt~~ ^{knappt} var kyssen brunn
På mina läppar förrän min dröm var slut
Och drömmen liksom dimman var försvunnen
Jag satt i stugan ensam som fört.

Forts. a nästa sida

-23-

13.

Se moder, släpfs sitter jag vid stranden
Och ser åt västern där hans skepp förvarn.
Ty förrän följaren fuserit har vid stranden
Flans bud har kommit eller också han.

14.

Och vinterns dar och sommars snart förging
Och det blev höst igen bland nordens fjäll
Blodröda skogar uti västern burno
Och brasan sprakade på spisens håll.

15.

Skogen skövlad var och alla fåglar flög
Var blommas kastar bort av vinterns vind
I vita flockar snön flög över jorden
Men ännu vitare var jungfruens kind.

16.

Hon grät ej mer, hon satt med tåröströ öga
Rik nordenvinden på en älsklings grav
Den yttre världen beyddes henne föga
Vad visste hon sig nu för glädys av.

17.

Det var så tungt, så mörkt i hennes sinne

-24-

När lutande hon sig mot klippan satt
Och låg var stugan, det var mörkt därinne
Då gick hon ut en kall november natt.

18.

Hon satt sig vid klippan invid stranden
Där förr hon suttit har så många gång
Den trötta paman stödde hon med handen
Och lyssnade till nordenvindens sång.

19.

Var det en dröm när hon sitt öga lyfte
En fågel kom i snövit fjäderstrud
Sitt huvud lätt till hennes öra tryckt
Och viskade: Din älskling är hos Gud.

20.

Flan väntar, se härodet bud jag bringar
Med våldlig fara hon i dalen satt
En firknäs flög där fram på lätta ringar
En välmod. lik den tygta tidens natt

21.

Men bakom brustna moln på himlalanden
Satt mannen lyssnande till stormens hot
Och av en svallig vräktes upp på stranden

-25-

ett bleknat lik fått i mid flickans fot

22

Och mannen sken uppå den bleka pannen
Och på dess evigt kustrna ögon ~~par~~
Men blekar var kanske ändå dinnia
Hon visste nog vem som den döde var

23.

Från hennes mun flöt nu en blodström
Det röda blod utöru munnen flöt
På en bädd av rosor lade hon sig ner
Med pannen stödd emot sin älsklings bröst

24.

Hon bad nu, kanske hennes böner hördes
Ty mästarin på bönpärde är rik
Och hennes själ från stranden fördes
Och morgonsolen sken på tvärens lik,

25.

Man lade dem i samma grav vid stranden
På deras kumbegods välbekanta strand
Och vem som vill kan ännu se på stranden
De båda ungas snart förglömda grav.

Almlidsson

Skut Almqvist 25.1.1920

-26-

En äkta kärleksvisa.

Jag är Nicklasson ifrån Skrällebo
Som fått hemmansdet uti Jonsabo
Men försälde den till en Rättviksbo
Sedan far min från jordeliöet gått.

2.

Sen jag varsebler det ej nyttjade till
Kringlebo mig förbrytare
Där jag mädde precis som den godaste gris
Tills en käring Karolina jag fick.

3.

Sen jag kramade liten hjärteskatt
I en svärmans polka en pärkanatt
Jag blev älskogskrank som en klokskatt
Förbryllande min skall du bli.

4.

Sen vi gängade oss till en rosordelund
Där jag kyssde hennes purpurmun
Ifrån elva till tre då hon äntligen var fri
Ty jag orkade ej låta bli.

-27-

5.

Hon var uti sin hjärtesmå
Så berkedlig som ett lammapår
Och så böjliga som ett nackhår
Tills vår vigsel en dag fallde in.

6.

Hon var skinande som en sitkeschalett
Hon var kroppstind som en vitemjölplätt
Hon var stilig och fin till flichningen sin
Hon var livad och glad uti sin.

7.

Men hon ändrades i sitt sinnelag
Sen vi åktades om en lördag
Hon blev armastyr hon fick karlatag
Hon blev kränglig, tråkig och tillik.

8.

Hon blev naglavass som ett rivjärn
Så hon bannades uti kyrkorum
För hon klöstes å hon stack å hon skälde som en tax
För jag inte kunde vinna flak.

9.

Jag var fordorodag som en Lusskapskar

-28-

Med min kyrkokäpp å min sökcegar
Och så fotalätt som en Ölands häst.
Ingen gissar hurudan jag nu en ut
10.

Jag är markaprätt som en säknjälksort
Jag är härals som en Lommaprätt
Jag är skällig som far jag har inte mera kvar
En tu tänder i munnen jag har.
11.

Jag var armastyr som en gatpolis
Jag var självarn som en köraspis
Jag var skinande som en snuragris
Innan den uti kuten vräktis in.

12.

Jag var hälsorom som en havregrot
Och så muskelstyr som ett smälandsnöt
Och jag drillade för fisket ut mitt imusta bröj
Lika finint som göken på kvist.

13.

Att bli giftasjuk i ett kjökatyg
Vilket inom sig är ett satetyg
Är en galenskap som är hiskelig

-29-

För så vitt man vill lyckligen bli
14.

Man får lungrot i sin revbensborg
Man blir livnadsstiötta utan hjärtborg
Man blir latu för tu man kan inte smes se
Man blir ilken och arg som ett bi,
15.

Därför ynglingar i vart yrkesfack
Tro ej jäntasnit och pussiljarnack
För ett rackardyte är kvinnofolksprack
Likrom ett slags pilägornas ris.
16.

Det ~~känns~~ känns avgrunds kvat i mitt hjärtkerud
Som är suckansfullt som ett handklaver
O du karingaty o vad skulle jag med dig
Du som gott livet för mig till ett krig.
Slut.

Jag	här	bär	så	att	och
Har	har	upp	får	jag	du
En	jag	och	du	är	är
Vän	den	med	se	den	min.

Äktenskaps tillbud.

Av brist på bekantskap söker underteck-
nad, att genom denna numera så vanliga
väg, en ung dam som är i besittning av klok-
skap, kunskap o vetenskap som vill göra mig
följiskap genom livet. Löskande må vara
mild och vänlig samt förvaka vildskap,
argskap, galenskap och all annan -skap,
som är beredskap till dårskap. Jag vill
inte föra kenskap med tjänandeskap, då jag
icke är i besittelse av det nödvändiga
jungarskap o önskar därför helst att sökande
är erindrad av ett litet - - gverenskap
med naboskap, utsikt till ett litet vackert
landskap, eller i brist därav ett gott
matkap, klädeskap o linnestap, bok-
skap, silverskap o flugskap.

Här sökande svarar mig tilldskap
o troskap, lovar evig vänskap o aldrig
oddskap och fiendskap, samt räknas
för mina handlingar.

Jag står ensam i världen förutan
nytt, broder och svägerskap.

I egenkap att jag icke är allena är
skapt till att sitta i ett glasskåp, hoppas
jag efter detta budskap att ingen inlägg-
er begett för nöjeskap.

Biljett märkt U, Traskap
Teodor Berg

Polismästaren.

Kolingen knackade på dörren,
Polismästaren: vad är det? Det är jag.
Vilken jag? Didrick! Gullt namn.
Då är ni väl drucken? Didrick spara edra
hviskretter. Vad är hela ert namn eller
tillnamn? Ja, så ni jag hade en tvilling
bror och när vi döptes var det så kallt
att en av oss frös ihjäl. När är du född?
Ja, då född är jag, det är jag säkert på.
Ja men var är ni född? Ja på ett vindrum.
Ja det förstår, men i vilken stad eller

kommun? Flås i stan tror jag, men jag
var så liten då att jag inte minns det säkert.
Flas ni några föräldrar? Nej då, far min han
levde tills han dog och mor min han levde
tills hon begravs. Sluta upp med sånt där
förbannat slödder! Vad var er far för någon-
ting? Han var plockkyrkig, gubbstakar.
Det kunde han väl inte leva av? Ja, inte
dog han av det heller. Jag minnar vad
han hade för sysselsättning? Å på det visst,
ja till en böjjan hade han intet ty för det
mästa klädde han mor & mig. Klängla
inte, jag minnar hade han intet som par-
sade för en karl? Ja, han var med om brän-
vinets avskaffande, Serså nu böjjas vi komma
överen, han var således med i goodtemplar
orden minnar ni? Nej, han drack så myg-
ket han orkade för att brännvinet skulle
taga slut. Anna! Nej, ärna hade han
ingen. Vad har ni för fack då?
Ja, det är som det faller sig, ska jag
säga polismästaren ty först skulle jag

borja blåsa fläjt men så blåste jag
bort hela min förmögenhet. Så skulle
syster min lära fransk tvätt och så
tvättade hon den andra hemman, sedan
skulle jag bli uppslagare, men som jag
inte kunde gå baklänges ville ingen ha
mig. Men sedan dess har det gått bra
att gå baklänges, ty det har riktigt
susat i väg, så jag har knappt hunnit
med. Slutet upp med sånt förbannat
snack! Ni ni gift eller är ni ogift?
Det stämmer. Vilket? Bådaderna. Inte
kan ni väl vara bådaderna? Ja, det
går först sig, ty först var jag ungkarl
och sedan blev jag gift. Med vem
är ni gift? Med en kvinna. Ja, det förstås
inte kan man vara gift med en karl
håller? Ja, det går för sig, syster min
var gift med en karl. Håll käften,
när jag frågar svarar ni. Plus
gammal är ni? Ja, i påskas för 3 år
sen var jag jämt 29 år. Tuffio

34-

menar ni väl? Nej jag har levat i
Norge i 3 år och det kan jag väl ej räkna
till det här i Sverige. Ni måste inte vara
klok! Det på tok, (?) nej, jag vet nog
vad jag säger, men det tycker inte polis-
mästaren göra. Vad är ett ärende?
Ja, jag skulle anmäla det i går, då jag
läg och var utaför stan, stals en rock
för mig alldeles öfver omedvetande.

Öfver säg han ut? Jag tror inte jag har
huvudet att ge besked hur dan han säg
ut, det var två armar utom båda sköi-
ten som var arbetna på mittan, alla
knapparna fanns där, kanske där var två
för mycket, det vet jag inte säkert.

Ni är den störste pratmakare jag
någansin har hört, är det så att vi får
rida på er rock så skall vi tala om
det för eder.

Det var mältt, tackar så mycket,
Höfje.

Slut.

35-

Kyssten.

Vad är en kyss förtan glöd
Om munnen din är än så röd
Om ögat ser på alla vis
Men hjärtat är så kallt vis
En kyss emot två läppars gas
Som ingen inre värme har
Kä likt ett hjärtas telegram
Som aldrig, aldrig kommer fram
2.

Kyssten är kärlekens flamma
Svällande mjuk och skön
Kyssten är som den fromma
Smältande jungfrus bön
Kyssten den stiger och stiger
Högt upp mot himlen blå
Där de små änglarna viger
Samma de älskandes små.
3.

En moders kyss så öm och varm
Står än i åldern som en dröm

Men ynglingens och flickans kyss
Kä som ett himlens, vjys, vjys, vjys
Som söver dem i salig sömn
Uti den högsta lycka öm.
4.

Kyssten är kärlekens flamma
Svällande mjuk och varm
Kyssten är som den fromma
Smältande jungfrus bön
Kyssten den stiger och stiger
Högt upp mot himlen blå
Där de små änglarna viger
Samma de älskandes små.

Slut

Poesi

Den som älskat kan ej glömma
Den som glömt ej älskat har
Den som älskat och dock glömmet
Det ej än vad kärlek är.

Aspliden

Min sångmö.

Vid vågans brus - och vindens sus
Min sångmö liknas kan
Hon änkas, äs som dessa två
Dock är hon kär för mig ändå
Så kär som ingen ann

2.

Vid krusens sång så många gånger
Jag fannit so och tröst
Hon smeka ömt mitt trötta sinn
Vad lust jag drömt hon sjöng det in
I mitt beklända bröst.

3.

Om sångmö, kom, min väg var tom
Om du ifrån mig vek
Här har mig bliv och blomsta stio
En enstigs tir och sångarmö
Så går det som en lek.

Slut.

Tröken, gif mig himlens nummer!

Tröken, gif mig himlens nummer
Jeg vil tale med min mor
Vad er det, der stadig summer
Er det himlens Englekör?
Trökenes klare, lyse stemme
Svarer smukt i modrens sted
Hils den alle grant dærhjemme
Det er mor du taler med.

2.

Trørefult den lille spørger
Hvornær du er med gaa jord
Jeg og bror og faders stiger
Dybt av længsel, lille mor
Moder du har englevinger
Flyv blot skyndsamt til os ned
Danaen svarer: Nu jeg vinger
Mig gaa vingerne aasted.

3.

Men den lille spørger etter
Og du svarer: Jeg min skatt

Du min beste skat bland skater
Jag besögu dig i nat
Kad ej dine tårer strömmes
Jag skat synge dig i blund
Og i sköns lyse drömmes
Kysnu jag din lille mund. !
4.

Glad hun telefonen slippes
Og av stolen springer ned
Indt hun på kontoret trippes
For att glade fader ved
Moders hilsen fra det høje
Trygt hun paa sin moder tro
Og med tårer i sitte øje
Sier hun: Jeg har talt med mor. !
Var barmhertig.

For en slende skynat ar ditte trollögas glans
Intet öde for grymt mig i världen ej famn
For ett smukende ord ar din stemme søkës
Alle bojes på jord utan klagan jag vær

Refriång:

Ack var barmhertig mot mig älskling gynnma
Av din sol lat en stråle mig fö
Se mina ögon som tårarna skynnma
Ack det kan ej, kan ej vara så.
2.

Städes fjärran du stod & har hjärta för mig
Guds och guld liv och blod allt jag offer för dig
Du är stum, dock din blick lyfte hopp i min själ
Om du bort från mig gick då min lyckas farväl.

Refriång:

Ack var barmhertig etc.

Slut.

Under Paris broar.

Det var en gång, så sagan är
Då solen sken så klar
Och blodet brann, och han var kär
Och hon blott sjuttou var
Det var en gång, så sagan säng
Allt vad en sagan kan bli
Det var en gång, då kvällen lång.

Jublande numrade vi:

Refräng:

Det var en vårens kväll, en gång i vackra maj:
Säg minns du hur björken den doftade vår
Flus vinden smekte ditt lockiga hår
Och blomman som jag bröt
Till kransen som du knöt
Vår lyckokrans i den skymmande kvällen
En kärlekens kväll i maj.

2.

Han var en käck och ung student
Blott fyllda nitton år
Hon var en lös, som aldrig känt
Kärlekens tjura vår
En aftonstund i grönan lund
Möttes de första gång
Sen hand i hand i lyckolund
Sjunga de kärlekens sång.

Refräng: Det var etc.

3.

Men ung bli gammal, ären gå
Även soror dö

- 42 -

Och snart nog märket faller på

Och det bli hört och snö

De unga ta som gamla nu

Vänta på slutet en gång

Men ibland, hand i hand numma de

Ängdomens sång.

Refräng: Det var etc.

Slut. Slut.

En eldars kärleksvisa.

Min mekaniska penna jag fattar

Vid ängvissans älskade ljud

Och för dig mitt hjärta det klappas

Min kudda och tilltänkta bud.

4.

Mitt hjärtas cylinder vill spricka

Maskinen går varm för vart slag

Och för dig min älskade flicka

Floka smärkopyrarna öven var dag.

5.

Jag står vid min skuffel och raka

Jag trogen skall bli som en hund.

- 43 -

Och skriv du inte tillbaka
Så släcker jag fyren på stund.

Slut.
Silvertrådar. Silvertrådar.

Säg mig, älskling, säg mig, varför
Svek du mig & säg varför
Ser du ej hur hjärtat bränner
När mitt öga på dig ser
Allt sin första gång jag såg dig
Lärde jag att älska dig
Men det nog en dröm har varit
Denna tid är snart förbi.

2.

Men nu är det tid att skiljas
Du min kärlek ej förstår
Men ett litet minne har jag
Att jag en gång älskat dig
Men en gång du ensam bliver
Tanken ilas då långt bort
Men du än nog ständigt hos mig
Blott en sista avskedskurs.

Slut. - 44 - Slut

Du blev blott en dröm

Flum lycklig jag var uti barndomens dag
När vi två lekte lustigt tafatt
Vilken sällhet det var då med barnsligt behag
Du mig spelade kusen små spratt
Och hur dyrtert mig var varje skiftande drag
I ditt ögas förhollande natt.
Och din vilja, din önskan, de blevo min lag
Och min lön var ditt glada skratt.

Refräng:

Du var den dröm jag drömde
I mina barnaår
Du blev den dryck som jag lömde
Sen uti ungdomens vår
Du blev den skatt jag gömde
Minnat som ej förgår
Och när du sedan mig glömde
Bliv du mitt ögas tår.

2.

Och jag följde din väg i den lekande vår
Säg dig växa från barn och till man

45-

Sig din blick bli så mørk som et skogarna ^{snas}
Och så djup som en blånande sjö,
Och jag såg huru kärleken smög i ditt syn
Att med blommar din livsväg bestir
Och jag trodde att lyckan för evigt bestir
Och att kärleken ej kan dö.

Refräng:

Du blev blott den dröm jag strönde
I mina barnaår
Du blev blott den dryck som jag tönde
Len uti ungdomens vår
Du blev den skatt jag gömde
Minnet som ej förgår
Och när du sedan mig glönde
Blev du mitt ögas kär.

~~Alf Nilsson~~ Slut. ~~Alf Nilsson~~
Tusind roser røde.

Fluster du den gamle sang endnu
Du nytted for mig da vi møttes første gang
Na var kan du tvivle lille du.
Ja, se nu kniber den, vist var det for en sang

Glade gick vi sammen ad en vej
I parken ene du og jeg
To som elsker maa altid sammen gaa
Alene kan hver forstaa
Og du sang med armen om min hals
Denne vals, det var vor egen vals
Jo den kære vals.

Refräng:

Tusind roser røde dofter oss i nød
Visker oss i øret ind, men vi tyfte kind mod kind
Røde rosers klunger dofter, visker, sjunger
Vad de nytted paa vor vej
Kun kun, du og jeg.

2

Minder du endnu de røde ord
Du visked til mig da jeg rakte dig min mund
Sagtens et citat - jeg sikkert tror
Det lød sådan: fly ikke bort du skæms stund
Lukken flykted bort og dømmen svandt
Kun tomhed ved din side her jeg fandt
Lykken farer hun kommer ej igen
Det nytter ej at jage dem.

Endnu sängen i mit hjärte bor
Sammes toner, akk, men andre ord
Akk ja, andre ord.

Refriäng:

Turind rosor röde synge mig i mod
Till den gamle melodi
Stadskils barn det er fort
Svundne Elskovsdage
Vender ij tillbage
Røde rosor falne bort
Rorens vaer er kort.

Askilsson. Slut. Askilsson
Kvantiogens klagan.

(Fööding)

Mannen han vandrar på fästet opp
Det virker och surer i granens topp
Det är vindens som drager så varligt fram
Smekande mossiga furornas stam
Bak mossig tuva, bak mossig sten
Snart skimtar det fram ett par slängbrallor
Snart skimtar hela kvantiogen fram
Med ett magdburgerskap under arm.

Han blickar föraktligt mot mannen opp
Jasa sitta du där du himlakropp
Du blekgula mane som sitta där
Du har det allt bättre än jag som är här
Du har inga fjällor att tänka uppå
Och en ögat kröp fram en här
Som torkar med avig hand
O, Augusta, o, Augusta, min älskade vän
Flu fan, kan du älska en sån kvantiogen som du
Flu fan kan du älska en sådan här
Som du måste hålla med käk både nättis o där
Flu mig fick du tian o bloss o allt
A' utå mig fick du rubben när det var mycket ^{hållt}
Lås dig jag kitta o skoja o stal
Nu kastar du bort mig till pina o kval
O, Augusta, min Augusta jag orkar ij mer
Och turen små Augustor för tian jag ber
Och ynglingen drog ett ande drag
Så lungorna slog emot hjärtat ett slag
Sen sjönk han nu på en blomstertädd
Så utslagen skön och så kvarig klädd
Han blundar och drömmar om minnen o där

Då kedjan & han var ett stiligt par
Och solen sig sänker över berg och dal
Över lustar och kval
Trylande vind draga varligt fram
Smekande mossiga furors stam.

Slut.

Kussvalsen.

Jag har svärmat för flickor i ungdomens vår
Och jag trodde din rätta jag fann
Och jag njöt mest berusning vad lyckan bestod
Och mitt hjärta för var och en brann
Men i tygthet så ljusst för min syne står ett namn
I mitt öga det klingar en röst
Och i minnet jag stuter dig ömt i min famn
Och jag spöjes med bävande röst.

Refräng:

God vet vem som kysser dig nu
God vet vem som famnar dig nu
Vem får väl kyssa din lamm så varmt
Käppas små ögon blå
Vem har till himlen du höjt

-50-

Flar du för du andre nu röst
Flu ofta så räll vid ditt hjärta jag dröjt
God vet vem som kysser dig nu.

2 vers.

Vill du kämma på allvar dig ensam en stund
Tänk på henne som kärlek dig bjöd
Nu hon räcker en annan sin sorgiga mun
Flon nu ljivar löftisord bjöd
Lda' nu bort all din sorg, ty som vinter som
Skiftas lyckan nog levande lång
Varför kyssa densamma du kysser i går
Med ett leende spöj' än en gång.

Refräng: God vet vem som kysser ek.

Slut

En kyss.

En kyss, en kyss - vad är han?
Vårt stumma bifall till en lika stum begäran
Ett löfte som vi ge, men aldrig tala ut.
En ed vi svära när vårt formulär tar slut
En bikt i hemlighet som tar vår mun för ära
En evighetens fläkt som täcker vår själ.

-51-

Beröra en lek som ^{är} här vari med
Rosenbläck emellan här och lek vi skiva
Bindestråk, en droppe nattvardvin var
Blomstudsöft helar oss från vår Giva synd
Att syndens givhet dela.

Slut

Streckdet. Streckdet.

När i kvällen o min älskling
Solen sänkte sin krona ned
Och de tynga skuggor vandra
Ejdlöst över äng och hed
När som vindens sus i skogen
Stör den stilla nattens frid
Älskar du mig nu som fordom
Som uti min barnhets tid.

2.

Tänk i kvällen o min älskling
Ej med bitterhet på mig
Fast jag gick min väg i tyttut
Kämnade så ensam dig
Men det kunde ju ej bliva

-52-

Fjärtat märkte offer sig
Därför bäst att så vi skiljas
Bäst för mig och bäst för dig.

Slut

Livets dröm och verklighet.

Tiden försvinner i hast som en dröm
Hi efter år ilar bort
Tiden försvinner likt besvärande ström
Stannar ej, hastar så fort.

2.

Dagar som gått kommer aldrig igen
Lå lyder värlingens beed
Dock är ej glömt hur vi nyttjade den
Nå det står uppskrivet hos Gud.

3.

Barn ryckas bort från föräldras och lek
Unglingen ligger där ~~stet~~ död
Jungfru på barn hon vilat så blek
Huru var hon blomstrande röd.

4

Fader och moder få lämna de små

-53-

Givande jorden sin gård
Dödsängeln kallar och vi måste gå
In i den eviga värld.

Slut.
Wienerblod.

Stek söta lilla duva kom
Till mötet som jag bad dig om
Jag vara skall på platsen där
Och möta dig min hjärtans kär
O, kom till mötet också ej
Du vara skall blott ja, ej nej
Ty dig jag har så kär så kär
En hjärtstjuv du är.

Refräng:

Wienerblod, Wienerblod, ström så varm
I min barn, fisk och röd
Wienerblod ädla flod

O, vad detta är skönt Wienerblod

2.

O, kom till mig min skatt så öm
Kom drick med mig, champagnen löm

-54-

Och svärma natten lång
Man lever blott en gång
Kom njut med mig vart ögonblick
Ty, lätt förändras ödets världskick
En skål min älskling drick
Drick ur, drick ur.

Refräng: Wienerblod etc.

Slut. Ab. Nilsson.
Den samma noturen

Hon stod på hamnens svarta kaj
Och talte ömma ord
Min älskling när du går ombord
Och styr till främmande jord
Var rädd för havets grymma kaj
Och fustelken i land
Glöm ej att alltid handla rätt
Och tag till härt här mitt yorträtt
Och tänk på lilla lösen ibland.

2

Han såg det gura konterfej
Och saligen han loj

-55-

Med sucken så han fjärran drog
Så tungt hans hjärta slog
Och visst och sant han glömde ej
Sin skatt i sin kavaj
Ej heller hemmets råd så hårt
Att minnas vad hans liv var värt
Och vakta sig för havets grymma tråk.

3.

Flan-kyrste mängen flicka dock
På västan varje strand
Ibland en vit, en svart ibland
Hans hjärta gick i brand
Men alltid bar han i sin rock
Den som hans kärlek tog
Ty när som hos annan mö han låg
Så var det ~~ej~~ fast hon ej det såg
Just denna anö som trofast han bedrog.

4.

Men tiden vann dock, snart han satt
Liksom en fångad örn
I hemmets tur och i ett hörn
Kjöt läpman ~~mycket~~ mjuka tårn

-56-

Och det blev kväll och det blev natt
Och kusen kärlekskräf
I hemmets öra het han kvad
Jag glömde ej den bön du bad,
Och undgick lyckligt havets grymma tråk.

Slott

Två djupblå ögon.

Två djupblå ögon en rosande mun
Mig lycklig gör var dag, var stund,
Dina ögons strålar, mitt hjärta blir glöd
Till en skälrande, kyss lockar munnen röd.

2.

Gej ens jag såg i en himmelsk dröm
Som dig en kvinna skön och vörn
Din skönhets rikedom har fötkollat mitt sin
Din mun dina ögon, du själv är min.

Slut

Lycklige Jim.

Jim och jag var vänner alla dagar
Ifrån den tid då vi i stuggan låg
Jim han hade iske skäl att klaga
Alltid tur att flyta över på

-57-

Lycklige Jim, men stackars stackars nej
Lycklige Jim vad jag avundas dej.
2.

Jim och jag ble kås i samma piga
Jim fick ja, men jag fick pigens nej
Jim han visste att sig nobelt skicka
Men det goda aldrig föll på mig.

Lycklige Jim, men stackars stackars nej
Lycklige Jim, vad jag avundas dej.
3.

Tiden gick och Jim gick till de döda
Och lämnade den unga änkans kvar
Jim nu vilas under rosen röde

Och jag blev pigans andre man
Lycklige Jim, men stackars, stackars nej
Lycklige Jim, vad jag avundas dej.

~~Alf Nilsson~~ Slut ~~Alf Nilsson~~
Bondetågsvisa.

Och bonden Nyberg han såg en syn
En härlig syn från höga skyn
Han såg att landet var säkrat i den

Och att försvaret var dåligt
Och han tillika i synen såg
Ett nej i en dundrande bondetåg
Som välode fram lik en störtjövåg
Och styrde koran mot kungen.
2.

Och Nyberg ringde till Sven Efdin
På sin smärkin till Sven Efdin
Som hörde på och hor upp ett grin
Så att det knakar i käftan

Och han så tog pinnen och genast skrev
Till svenske bönder ett skriftligt brev
Han skrev och skrev och i skallen rev
För att få uppdraget skriftligt.
3.

Han skrev du högsta bondestäm
Stig nu fram stig genast fram
För att utplåna vår stora skam
Vi har vaken här eller flotta
Du ädle bonde av must och mäg
Du store jätte som trottar berg
Stig fram och visa att du är arg

Och fast beslutet att handla.

4.

De orden kuvet på spiken slog
Så spiken drog på kuvet slog
Och bonden kasta både harv och plog
Ty nu var fara på färde
Flan så till quomman för själva hin
Tag genast hit mitt reseskrin
Jag har fått brev ifrån Sven Ofredin
Att jag skall fara på fläcken.

5.

Och bönderna tagade till station
I position, en hel svadron
Och där var bönder och fattighjon
Ty halva resan var gratis
Det var en syn för vår Gud att se
En massa bönder och torpare
Och skräddare och skomakare
Tillsammans trettio tusen.

6.

Vad resan gälde ni vet det väl
Ni vet det väl varenda själ

-60-

Att bonden han blev sin egen frät
Ty det var målet med resan
Och Smålandsbonden han tänkt han
Kog var jag dum, men det kvittar fan
Nu går jag ut för att se på stan
Nu går jag ut på galjan.

7

Och stegen gingo till Royal
Ty där var bat på Royal
För Smålandsbonden är inte skral
När han är ute på viftan
Flan har en plånbok av kalvskinn
Som är så packad och rund och stinn
Så hit med konjak och öl och vin
Och ägg och fläsk och prunkkaka

8.

Och flickor står där i tjugotal
I hundratat i tusental
Som står och grässta vid Royal
För att nu bonde få hanka
Och då kom bonden i sakta takt
Flan blev ett offer för himmes makt.

-61-

Och han blev ljusad av hennes präkt
Och genast de börja att tjängra
9.

Och snart kom tiden att fara hem
Att fara hem till bondens hem
Det börjas värka i varje lem
Och ben och hasar börja svikta
Och Stockholmsbonden han tänkt han
Nog var här tveklöst i denna stan
Men dock jag längtar till gödselstän
Att riktigt känna mig hemma,
10.

När alla bönder på tåget satt
Med blick så snett och stukad hatt
Och hela Stockholm brast ut i skratt
Ett skratt som skar in i själen
När tåget sura där bort på lin
Då hörs från djupet av Svon Hedins
Adjörs farväl med dig bondkarin
Jag drog dig grundligt vid näsan.

Slut.

Förelags skolan Åkorp pm Åkorp 28-1-1920 A. Nilsson
-62-

En visa om ängaren Umer 1906.
Met: som Alfred a Luna.

Jag vill förtälja för sjöman unga
Om det är någon som önskar sjunga
De ord beskriver hur jag det har
Och mängen sjöman hur ont han far
2.

I Göteborg, den berömda staden
gick dagen fort som på maskraden
Ja man kan säga du gick med glans
De länge pjängar i fickan fanns.
3.

När som jag tagit det sista ruset
Då styrdes koran till sjömanskurset
Att söka hyra, vinst var det så
I land jag kunde ej längre gå.
4.

Jag gick till huset en vacker morgon
Då börjas genast den gamla sorgen
Vad skall jag göra uti min nöd
För att förtjäna det torra brödet.

-63-

Jag visste ej om jag gick i sömnen
 En båt då inkom, han låg på strömmen
 Jag finner arbete mer än nog
 Med båten Ulmer till sjöns jag drog.

6.

Ku går jag här uppå däck och vankar
 Då börjar jag att få andra tankar
 Jag väljer då uppå alla vis
 Från simpelt sjöman och till polis.

7.

När som vi gingo där upp i nordeu
 Då var det bättre vid backlagsbordet
 Men nu så klagar varande man
 Det ej på papper beskrivas kan.

8.

När kvällens skuggor de falla neder
 Filt brotning alla vi oss bereder
 Bland kackulackor och vägglörs små
 Vi sjöman måste allt genomgå.

9.

Ja, så vi ligga och svära dundra

Tills fria vaktens förgår vi undra
 Om åtta glas vi snart höra få
 Och vi från vägglus på släckis gå.

10.

Betänk, o skryvare, på domedagen
 I satans bojar vi blir bestagen
 Ni plågar sjöfolk på alla sätt
 Men lura fan går ej så lätt.

11.

Jag nu bedyrar vidt allt som lever
 I detta bolag ej mej jag kliver
 Om jag får lämna i Hålsringborg
 Då blir jag fri ifrån all min sorg.

12.

Om vitan ej faller väl i smaken
 Datt bryr väl jag mig om den saken
 De enkla raderna skrives ombord
 När som jag satt vid ett maget bord.

13.

Ku vill jag sluta den dystra sången
 Som som den skrivit det jagar mången
 Den hapsatt är ifrån först till sist.

Uttav en gammal estjänt flottist.
Slut. Edmundson.

Engelska barkskypet Leammoney.

som lämnade Göteborg den 10 oct. 1908.

(Med: 7 låga ryttartoyter.)

Ombord jag alltid diktar, när tiden bli förtäng
Och skrapar man ihop det, så bli ar vassen räng
Den handlar om hur sjöfolk har mödor och berör
Och även glada stunder fast det dock sällan är

2.

Si nittonhundra ätta det äter blivit hört
Och mängen människa fylldes med vemod i sitt bröst
Blott för den långa vintern som säkert komma skall
Med snö och is i massor och nordens vinden kall.

3.

Ja, mängen gick och tänkte, var skall vi finna bröd
För det råg ut i staden ett bli vad sorg och nöd
De stannar ej en sjöman, när det finnas andra land
Fän har ej kam och maka, som väntar uppå strand.

4.

Den tiende oktober från Göteborg vi gick

66

Var mina tankar vore i detta ögonblick
Jag knappast jäte nu minnes, men ändå var jag
Fast ej ett ord till avsked, ej heller någon ^{glad} ~~glad~~ ^{rad.}

5.

Nu skypet lämnar hamnen och skall på havet ut
Och vinden böjas lika i varje segelklut
Då vandrar dina tankar till vännen du har kär
Den du närmast får tycka du vet ej var och när.

6.

När öven Nordljöns vägar Leammoney gungat fram
Då mängen fattig sjöman har blivit dödens man
Kanhända när han levde han haft ett lyckligt hopy
Di vet ej om vi andas när nästa sol går upp.

7.

En sjöman han ej vandrar på blommor och på blad
Han lever liksom på fjäriben snart sagt för blott endag
Ej vet han var på jorden han får ett dagligt bröd
Och ej på vilka grader han finna skall sin död.

8.

Om uti dessa rader du något har enot
Förlåt en fattig sjöman, som splitrat dem ihop,
Fän uppå havet seglar i världens runt omkring.

67

Och vågar sätta namnet inunder om ni vill,

Slut. Alnarp 29 jan. 1920. G. Nilsson

Sjömans hustrus klagan.

Min man han var en sjöman, en sjöman var min man
1: Som plöjde havets vågor kom aldrig mer i land. 1.

2.

Det värsta som jag hade det var när mina små
1: Di sopa kära mammis var äi väl pygga då 1.

3.

En fader han äi döddu han dog i böjjan klä
1: Kommer aldrig mera äter, en gång vi träffas ja 1

4.

Och hör i flickor alla som har en sjöman kär
1: Jag aldrig någon sådan ty sorgen då äi mär 1

5.

Och vill ni sedan veta vem visan släktat har
1: Det har en sjömansänka med sina fem små barn

Blue - Bell.

Blue - Bell nu dagen rinner

Du må ej gräta mer

-68-

Blue - Bell mitt hjärta brinner

Farväl min hjärtans kär

Öfös vad signalen ljuder

Kallar var tapper helt

kät icke lären flykt

Jag draga må i fält

Farväl min Blue - Bell

Ler du nu väl

En sista blick i dina ögon bli

I kulbrevet vid Ragnhilds skär

Jag drömma vill om dig

Min hjärtans kär.

2.

Blue - Bell, du vänder hemåt

Var man till kärstan sin

Blue - Bell ditt hjärta längtar

känghar nu efter din

Sorgfullt se dig förtäljes

Var som han stud och föll

Öfan tänkte ej för heder

Min på dig överallt

Farväl min Blue - Bell

-69-

Lev du om väl
En sista blick i dina ögon blå
I kulträgnat sig Ragnhilds skär
Jag drömma vill om dig
Min hjärtans kär.

~~Ag. Nilsson~~ Slut ~~Ag. Nilsson~~
Giv mig en kyss.

O, flicka tror du ej jag vet
Ditt hjärtas hemlighet
Att kind och öga skvalvar ju
Det ingen nunn har sagt ännu
Giv mig en kyss, du vill det ej
Det är en lögn att säga nej
I kindens grop jag ser ditt svar
Jag frågar ej jag endast tar.
Slut.

Kärleksvisa.

Att när jag är tillbaka på mina barns
Jag då ej kunde ana vad om jag lida får
Då allting kring mig lekte och allt var lust och
glatt

Och alla mig omtyckte och jag var hemmets skatt
2.

Nu är jag övergiven utan far och mor
Och det är ej att undra på
När jag gjort dem en sorg så stor
De har för mig stängt dörren
Jag har ej annat stöd
Nu får jag ensam vandra i all min tillra nöd
3.

Men när jag tänker efter hur han mig varat har
Min barns, min lycka, han från mig rövat har
Han störtat mig i gruset jag har ej annat stöd
Han vill mig ej utvärldens kärlek den är död.
4.

Men när jag ensam vandrar jag då till väggen gå
Jag nu på baromet tittar och fäller mängu tår
Jag ser de späda dragen dess minsta rörelse
Jag ser de blåa ögon oskyddigt mot mig le.
5.

Jag mötas och att skiljas så är livets gång
Jag klagar och jag gråter för tiden är så lång
Jag vittat för angädda vad som jag brutit har

Allt sedan första gången då jag såg barnets far
6.

Varför skall kvinnan lida, varför föraktad bli
Var den vän hon älskat uti sin barndoms tid
Jag nu vill veta varför - svara mig härför.
Men alla nu ni tigen, ni tycker ej förstå.
7.

Men när det lilla barnet ifrån sin mamma går,
Långt uti vida världen att söka sig en far
Fur hemst är då ej stunden, var finnes nu väl tröst
När ej det lilla barnet, jag letas till mitt bröst
Agrippa Slut Agrippa

Gustav II Adolfs älskarinna

Fast härt jag pliktat för dig jag biktas
O helga moder vad hjärtat diktar
Jag älskar äran, min själs begäran
Är blott att dö föröfvan blek föröfvan.
2.

Bland jordens kungar, min älskling prungar
Sin blick som herren sin äska slungar

Stor när han krossar stor när han trossar
Men alla störst då han mitt förtrossar
3.

Dock sen du dömmes då allt jag glömmes
Och hämnans dotk uti hans hjerta gömmes
Men hulda klara Guds moder, sprara
Den ädles bröst för en så stelig fara.
4.

Låt honom svära din kyska lära
Då vill av dig jag inte mer begära
Maria sköna, hans liv, hans krona
Låt mig med döden hans brott förrona.
Slut Agrippa

Drömmens rike

Värblomma fin, älsklingen min
Du är mitt käraste minne
Fager och vän, vill du fly från
Skall du då alltid to kvar i mitt sinn
Skall dock från ögat rina blå
Vinka mig två hämnor små.

Låt mig om dig få drömma
Räck mig din varma mund
Viska mig ord så ömsna
Skänk mig en salig stund
Möt mig i drömmens rike, när natten faller
När där kändes igen de gamle vän
Stjärnor på himmelns blå
Dagen förre, natten förre
Aldrig du gick ur mitt minne
Fjärran och när du är mig här
Ty din bild har jag alltid härinne
Den stjärneglans jag en gång såg
Går aldrig, aldrig ur min häg
Låt mig om dig få drömma.

~~Ab. Nilsson. Slut~~ ~~Ab. Nilsson.~~

Fall vita snö.

Fall lätta snöflöck fall och bädda gravu kall
Att jag må bliva gömd, så gömd som jag är glömd

Och när jag räntes dit ur fall snöflöck & fall nu

-74-

Det bröst som ljudes här det önskar svalkas där

3.

Ty ingen modu skall besöka gravu kall
Och ingen fader här skall fråga var jag är

4.

Dit ingen systu går att lätta sorgens tår
Och ingen broder röst skall sucka där om bröst.

5.

Och ingen enda vän skall vända dit igen
Att på sin vita snö en hög av blommor stå

6.

Och han som var mitt allt skall gå däröven kall
Med bredden arm i arm så säll och kärleksvarm

7.

Ach furna snöflöck fall gör bädden dubbelt kall
Att stelnat hjärta då ej äter böjas stå.

Slut

Sommarsol till sista stund.

Jag bli gammal kära du
Och mitt här det gränar nu
Varje dag så stilla går

-75-

Fram mot älderdomens vår
Men du kära själ är du
Elegant och skön för mig ännu
Och ditt hår sig silvrat har
Och ej såsom för du ler
Kysser jag din kind ändå
Sjunker i mitt sinne så
Ack du kära höi ännu
Gammalt bliwa aldrig du.
Trälsken ej äldras kan
Stäm om vår ungdom svann
Hinder mer ej rodnae hat
Var och en som älskar vet
Aldrig fyra själens grund
Sommarrot till sista stund

Slut Adelsson

Men i Sweden.

När Calle kom tillbaka
Ifrån Amerikas laus
Då må vi tro han blivit

Så ystligt fin och grann
Fans väst du var av siden
Med röda blommor på
Och rocken du var skuren
Amerikanskt "yo know"

2.

På fingret satt en guldring
Med sten så enorm stor
Man nu han blivit herr
Sen hemifrån han för
Fam planbok du var stoppad
Med dollarsedlar härt
Och han bar silkumbrella
Ettar "the finest sort"

3.

Fan ständigt bli begärad
Nu gammalt och av ung
Och hög och stolt han känner
Som om han varit kung
Litt modersmål han bortglömt
"Please speak ~~at~~ united states
I have för gott en Swedish

Sina i vas home of late".

4.

Och flickorna förtjusta
Nu kalle mer och mer
Men kalle ryntat näran
It deras bondsmannis
The girls in the America
Nu nice and very fine
And they are very ladies
But you are not for mine.

5

Till slut han dock sig gifte
Med klockarens Susann
Och blev så sockenpampen
Och valdt till nämndeman
Sitt modersmål han börjar
Så småningom förka.
Och av amerikanska
Behölls af blott yes you know.

Slut.

Hörbergs lags skolan Årnyttan. Årnyttan
29 januari 1920 ~~Årnyttan~~
78

A° Dristigheten.

Däbeln är en krånglig kar'
Som sig mycket fihet tar
När grabbar vi i land skall gå
Då han ryter och går på
Med falska tavlan i sin haerd
Kvickt han granskar varje man
Men till sist den saken far
Helt om och med med 17-år
Eskelund du är så stygg
Och sorgu bygger
I våra glada hjärtan
Eskelund du borde skämmas
Och lite skrämmas, det blir nog bäst.

2.

Pygmaskinist här även finns
Men passar bättre till ett kvinnis
Får vackra hy och sparska gång
Vilket karin nog vet av
Varje söndag prisar han sin Gud
Men vi får draga varje tub.

79

Annars får vi inom kort
En mycket lång och ful rapport
Johansson du är så stygg
Och sorgs bygg
I våra glada hjärtan
Johansson du borde skämmas
Och lik skrämmas, det blir nog
Slut bäst.

Morgondrömmar.

I en liten morgonstund
Väckes vi ifrån vår blund
Med en blick av brassen
Och ett slag av tassan
Om vi ej sakat fattar fort
Men det var ju redan gjort
Mumret han ville veta
Vilket vi ej vetes
Grabbar dem oss på däckat hallar
Och ställas fram för dem som oss skaffa
Flan lärk och gög

Förrätten han röt
Och han sa i ätka då vi stäp skall ha
För vi oss drat men vi märkte tige för att
Kriipa allt emellanåt.
2.

Nu har sömnen tagit slut
Vi om morgon guras ut
Ar det hurska spudet
Utförd av trogna budet.
Då nu vi oss vända om
Och grota samma näpna säng
Mot dörrn då vi tittar
Men möts av brassens blickar
Vi grabbar vi äro lika glada
I tanken på vilken stora dröm
Nu vi dua ger hörs dem lyssna med begär
Ej vi tog ej hälls vi bara skrek hjo hjo
Men man gör sig bästa för att
Tillskas överallt.
Slut. Aspilsen

29/1920

Aspilsen
81-

Marinvisa.

Jag vill nu sjunga för alla unga
Om kommislivets dagar lugna
För dem som en gång här skola in
Och pröva på flottans disciplin.

2.

Bevära ej din rätt uppe kronans båtar
Ända för dig det föga båtar
Ty om du klagar du äker fast
Till Långholms häkte det bär mid hast.

3.

Ty så är lagen i Sveriges rike
En underordnad må alltid vika
Om än han rätt har det hjälper ej
Man följer lagen det rör om ej.

4.

Li många fina pausarbåtar
Men kom ombord, då är andra låtar
Man jagad, körd blis varenda dag
Och sällan då man kan vara glad.

-82-

5.

Den mat vi får kan jag knappast nämna
Vi får åt fisken i sjön den lämna
Man kan den lukta förs än vi får den får
Att den smakar illa vi nog förstår.

6.

Vi här får smaka på disciplinen
Det finns ej värre uti marinen
Flås får vi lyda och bliut gå på
Om än åt helvete det synes gå.

7.

På dig dem gormar, du får ej svara
Får är det bäst att tiga bara
Ty om du svarar då får du fast
Minst åtta dagars sträng strävt.

8.

Jag får nu sluta för denna gång
Men lägg på minnet den enkla räng
Nu vet du vad som är disciplin
Du bör dig akta för vår marin
Slut

-83-

Asplund

Flottistens klager.

Jag tjänat här vid flottan nu
Uti ett år och månader iju
Jag är nu trött upprå mitt slaveri
Jag vill sluta, jag vill bli fri.

2.

Jag gick mig ut i stan ett slag
För att ta en promenad
Då kom en varvare och skrek på mig
Vill du olig värva, sej inte nej.

3.

Nij tyrt nu litet och hör på mig
Så vill jag uppriktigt säga dig
Du klädes panningar fås och mar
Flur vill du bättre sedan kunna ha't.

4.

O, nej jag svarte det vill jag ej ändå.
Det får nu vara hur det vara må
Ty en det säga att det är ett tvång
Och är det så då bli dagen lång.

- 84 -

5.

Jag blev nu varvad inom kort
Från far och syston jag ruti bort
Ja ifrån flickor och vännen här
Elyp till Carlskrona en dag det här,

6.

Jag blev antagen och fort det gick
Och trettia kronor jag också fick
Men dessa snart nu gingar åt
Ty en båtrman behövde plåt

7.

Fur gupst bedragen jag blev ändå
När kommissivet jag skada får
Allt allt åt h-e gick med stort
Det fick jag skada allt för snart.

8.

Av judar finns både stora och små
Men alla ha de samma mål
Att pina gaster ja runt till döds
Det är det som vid flottan görs.

9.

Men tänken gaster ändå en gång.

- 85 -

Då judas står där med näsan lång
Ni skrikes högt hos Sankte Per
Ser jag ej galit, ni då är.

10.

Nu vill jag sluta min dystra sång
Min stränga arrest tar väl slut en gång
Då bli jag åter civil en gång
Och få då resa till min lilla vän.

Slut Pävaringsvisa.

En visa vill jag sjunga om rösten står mig bi
Den visan den skall handla om våras kompani
Det var en måndag vi for från Pöris
Och alla våra flickor de stodo där och gräs.

2.

Vi kyssar gav dem alla och dem vi trohet svor
Och sedan upp på segit till Frista hoder i for
I vagnar fick vi åka som andra kreatur
Vi blivo där inspärade som hänsen i en bus

3.

Men brännvin fanns i flaskan, ett d. a. glett humör

-86-

Och har man bara detta så lider man ej nöd
Så kommo vi till ^{tyden} förutan något krus.
Vi kördes i kasärnen att sova av vårt rus.

4.

Att sova denna natten det kunde ingen här
Ty var vid sådant nattlogis ej någon evors
Uti det ena hörnet där låg en flau och sterck
Och lite längre borta, en hurra som en grek.

5.

Den ene låg och kräkte den andre låg och säj
Den tredje gick med liten och bad om brännvinsbrj
Så fick vi uniformer med blåa knappar i
Gevär och läderbälte samt mössa med bestag.

6.

Och med 18 kg. packning stopp o trucka på
Och så var krigarin färdig att utgrädda gå
Så fick vi exercis och slås emot varann
Och springa kapp på tyden.

7.

Kaptenen som vi fingo, det var en äraus man
Och löjtnanten för räkta han var ej sämre han
Korpralen och serjanten de voro alle bra

-87-

Förutom några bönder som fanken skulle ta.
8.

Konserterna oss körde som banden kör ett år
De kallte oss för fänkand, för drummel och för vät,
Och dagarna de gingo och pingstan blev en dag
Då hela kompaniet så blivit i fyllan var.

9.

Och skaff i 8 dagar vi fick kasämsförbud
Och plikta 5 riksdaler a hure milda Gud,
Men skunt i den som ger sig, det gjorde icke
Ty detta årets gossar de ha ett gott geni.

10.

Snart är den dagen inne, då vi skall stämma
Och behöva inte för gröt a skuring slår.
Ållitman Slut. Mars 29 - 1920

Hemlängtan.

Här ombord på Sverige i fänkskasapälser
I minnet vi intädda livet här ombord klädda
Vi sjunga vill en visa, berätta och bevisa
Om kommissivet med följande dilla.

- 88 -

Refräng:

För nu så vilja vi alla bli fri
Sverigs den ger vi saken till
Avlösnings fordra vi
Var ock en, för fänkanden.
2.

Go och herra välar dra i gamla låtar
Ständigt bliva veta ja detta är vår lott
Klart skugg på denna skuta då alla skola kuta
Lägga och herra minna upp.

Refräng:

Därför så vilja vi alla bli fri etc.
3.

Kuggade kadetter med smutsiga mansjetter
Ja, riktiga marionetter vi hava till befäl
Chefen som vi hava den borde saken taga
Det skulle vi behaga och fröjda vår själ.

Refräng:

Därför vilja vi alla bli fri etc.
4.

Varannan dag minna varannan signalera
Mot sakt vi protestera vår oss fria bli

- 89 -

Till Stockholm vi forcera och amobilisera
Aldrig tillbaka mera till sådant tyranni.

Rifiäng:

Därför så vilja vi alla bli fri etc.

5.

Vi kan själv förstå man blir ledna på det
Därför gör jag så du bli antimilitarist
Och om du räkar knapper
Sli in hela läppan, min gunst du har fövint.

Rifiäng

Därför så vilja vi alla bli fri
Sverige du ger vi saken uti
Ablösning fordra vi
Var och en, leve friheten.

Slut.

Pansarbåten Sverige.

Det är vi som bli den nya pansarbåten Sveriges män
Och som med den skall gå glatt över vålgien bli
Det är vi som skola Sverige med den äran föra fram
Över hav och sjö till heder för vår gamla stam,
Sveriges ära, är vår ära och med glädje stora små

-90-

Sverige stolta färger bära du vår kära gula blå
När av stapeln den sägs glida blev det glädje glämsk staj
Svängde mössan uti höjd och man skrek uti stöjd

Skype skaj, skype skaj,

2.

Sverige hade mera än hundraårig frid, lycklig frid
Tryggt kvat i den tron att bli vän med nationen
Så värligen vira ett man här på livets älv
Ej låta sig gå vänskap, utan låta sig sig själv.
Lå kom tanken på att giva åt vårt land en pansarbåt
Och en tanken vilken kvat hög och låg att ge en plåt
Det kom pengar uti massa millioner ojoj, ojoj, ojoj.
Alla gävo sin tribut och det blev ett glädjetjut.
Skype skaj, skype skaj.

3.

Vi ligger allas väran Sverige uppå vålgien bli
Byggt utav stål och järn till hela Sveriges värm
Och på toppen utav masten segus svenska flaggan
Den gamla gula blå, som manar oss framåt ettred vi
Och om faran är on nära skall för samma färger två
Sverige segn åt oss bära och med heder farvis stå
Och ifall det apud gälls skall den inte vara låg.

-91-

Viljen i att vi skall slås är det blott ett ropa ut

Skryp ohøj, skryp ohøj.

Slut.

Avmönstring.

Vår stora dag nu kommen är

Vi från mödor och berrär

Dra kunna vi nu gå

Inga lagar lyde få

I dag kamrater är det slut

Därför vi nu mönstra ut

Pliktstimmen slagen är

Adjö farväl ^{Refräng} med kommissivet

Ätts och disciplin

Kronans stränga lagar

Knäcks och margarin

Kronorav och batar

Sill och kaffesump.

2.

Efter tio långa månader

Vi vår plikt sköta får

Och rivits bli igen

- 92 -

Pusa till vår lilla vän

Med vårt stora kronorav

Flämtar på vårt kompani

Därför vi nu klämma i.

Refräng.

Adjö farväl med kommissivet etc.

3.

Så vi skiljas en och var

Vi som uniformen tar

För att kanske icke mer

Någon av oss råka få

Prigars till liv och själ

Så vi bjuda er farväl

Ty vi hava hämpat ut

Uppan böjar och till slut.

Refräng:

Adjö farväl med kommissivet

Ätts och disciplin

Kronans stränga lagar

Knäcks och margarin

Kronorav och batar sill och kaffesump

Och med hela vår flotta och all vår gamla tenn.

1-2-1920 Refräng 93-

Slut

Svarst.

Jag fick - - En blick - - Av kärnan fin.
 En blick - - Som gick - - Ett ögon blå.
 Som brann - - Och varn - - Min hjärtvår.
 Det var - - Ett svar - - På längtan varm.
 Det var - - En klar - - Och vacker röst.
 Som klang - - Som sang - - Ett min sam.
 Som klang - - Och sang - - För timmet först.

Slut.

Register.

Namn.	Regymnelsoord	Sid.
Militärisk katekes (jvora)	Första budet: Du skall	1.
Det är upptaget	När häromdagen jag	2.
Vad befallt	Binnande för flickan	2.
Killan	Öfärligt smurken	10.
Bedraget	Varför så blek om	11.
Unga Svärmar	Sakta om båten	13.
Ponddrängens klagan	Lusam i min låga	16.
Flygmaskinen	Det finns på vår jord	17.
Poesi	är sidorna 19, 20, 21, 30, 37	
En dröm i verklighet	Blom salt på klippan	21.

Namn.

En äkta kärleksvisa
 Nätenskapstillbad (jvora)
 Polismästaren (jvora)
 Thyssen
 Min sängmö
 Fröken gif mig himlens nummer
 Var barnhärtig
 Under Paris broar
 En eldars kärleksvisa
 Silvertäddar
 Du blev blott en dröm
 Tuind rosor söde
 Kwantingens klagan
 Thyssalen
 En kyss
 Nrskidet
 Livets dröm och verklighet
 Vinublod
 Den ranns trohet
 Två djupblå ögon
 Lycklige Jim

Regymnelsoord

Jag är Nicklasen
 Av brist på bekant
 Kotingen knackade.
 Vad är en kyss
 Vid böffans brus
 Fröken etc.
 För en leende skymt
 Det var en gång.
 Min mekaniska puma
 Säg mig älskling
 Furu lycklig jag var.
 Får du du den gamle
 Manen kan vandra
 Jag har värmat
 En kyss - en kyss
 När i kvällen
 Tiden försäminer
 Ack söta lilla dove
 Öron stod på hamnen
 Trä - etc.
 Jag Jim och jag

Sid

27.
31.
32.
36.
38.
39.
40.
41.
43.
44.
45.
46.
48.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
57.
57.

Namn	Begynnelseord	Lid
Bondetägsvisa	Och bonden Nyberg	58.
En visa om ängarn Ulmar	Jag vill förtälja	63.
Engelstra barkskeppet Harmoni	Ombord jag alltid	66.
Sjömans karkuus klagan	Min man han var en	68.
Bluc - Bell	Bluc-Bell nu dagen	68.
Giv mig en kyss	O. flicka tror du	70.
Kärlkväsa	Hek när jag ser	70.
Gustaf Adolfs älskarinna	Fäst härt jag	72.
Drömmens rike	Väibloruna fin	73.
Fäll vita snö	Fäll lätta möflock	74.
Sommarsol till sista stund	Jag blis gammal	75.
Ått i Sweden	När Calle kom	76.
A° Dristigheten	Väbiten är en kränglig	79.
Morgondrömmar	I en liten morgontid	80.
Marinvisa	Jag vill nu sjunga	82.
Flottistens klagan	Jag tjänat har	84.
Bewäringsvisa	En visa vill jag	86.
Hemlängtan	Här ombord på	88.
Pausväden Sverige	Det är vi som bli	90.
Hemösträng	Vår stora dag nu	92.
Svart	Jag fick - en blick	94.

Förberedningskollegiet i Århus den 27/9/20
 Skrivet av Carl Karlsson / Pils Karlsson Bergman Frits Martin Ahlström

TVÅ DIKTER

av J. Persson.

Till en moder.

1.

Ett hoppfullt moders-
hjärta
hur skådar icke det
i färger härligt bjärta
det öde, ingen vet,
det öde hon vill tänka,
att som ett himmelskt
lån
ett lyckligt liv skall
skänka
åt hennes lille son.

2.

I ögat tåren glimmar
som dagg på blom-
steräng
när uti sena timmar
hon sjunger vid hans
säng
om skatter, han skall
finna,
som ingen annan fann
och segrar, han skall
vinna,
när han en gång blir
man.

3. Du unga mor som drömmer
så vackert om din skatt
måhända lätt du glömmet
de liv, som flämta matt,
och under sorgen böjas
mot jordens svarta stoft
och glömmet att förnjöjas
av blomstrens milda doft.

4. Skänk någon gång de arma,
som lyckan intet bjöd,
med händer givmilt varma
en hjälp i deras nöd!
Om i ditt hjärta finnes
ett rum för dem också,
så ser nog Gud och minnes
dig själv och dina små.

Pris 25 öre.

5. När raska pysar springa
i gräset grönt och rart
och deras röster klinga
som silverklockor klart,
låt då din själ bevekas
av sådana ibland
som av ett lyte nekas
att bruka fot och hand.

6. Jag unnar dig din lycka:
jag önskar dig än mer.
Må aldrig sorgen trycka
dig djupt mot jorden ner.
På livets solskenssida
glöm likväl aldrig dem,
som uti mörker lida
och sakna hägn och hem.

Eftertryck förbjudes.

En gammal saga

av J. P.

1. Hör upp en stund med skratt och skämt
och lånen mig ert öra.
Det är för er jag fejlan stämt
att ni en sång må höra —
en saga, som jag hörde på
en gång för länge se'n
i barndomshemmets lugna vrå —
min mor har diktat den.
2. Det var en gång en mäktig kung,
som ägde många länder.
På hjässan satt guldkronan tung
och pärlor på hans händer.
Omätlig var hans rikedom,
han stod på maktens stolta höjd,
men likväl fann han världen tom
och livet utan fröjd.
3. Så reste han den vida jord
omkring väl hundra gånger,
njöt ädelt vin vid herrars bord
och Backus ystra sånger.
I Japan ströddes mandelblom

på vägen, där till fest han red
och kardinalerna i Rom
beskärde himlens fred.

4. En skönhet på Sicilien
hon kysste ömt hans fötter,
En vilde i Brasilien
bjöd honom söta rötter.
Från Goda hopp till Farväl
från Magalhaes till Beerings sund —
där fanns ej lisa för hans själ
på hela jordens rund.
5. Då mötte han invid sin borg,
en vårlig dag på året,
en flicka med en blomsterkorg
och rosenkrans i håret,
hon sjöng en visa, där hon gick,
och stämman hade silverklang,
men inför kungens häpna blick
förskräckt till skogs hon sprang.
6. Av hundrade beridna män
blev hon tillfångatagen
och fördd till kungens slott igen,
i tunga bojor slagen.
Så trädde kungen i sin sal
och såg den fångna tärnan an,
av glädje darrade hans tal,
av trånad ögat brann.
7. Guds vida värld är skön att se —
så talade han sakta —
men allt det ljuva vållar ve
och drakar lyckan vakta.
Blott ett, det vet jag från i dag
kan föra friden till min själ:

Att du blir min! — till ditt behag
ger jag min tron farväl.

8. Och hovets herrar tego still,
de fattade ej detta,
men raska pager lupo till
att tärnans bojor lätta.
Och kungen blev en fattig man
och lever han, är han det än,
men rik är han ändå om han
har kvar sin hjärtevän.
9. Ty allt i världen smälter bort
när kärlekssolen lyser,
oändlig väg blir lätt och kort,
när hjärtat lyckan hyser.
Det snöda guldets, ärans glans
är blott förgängelse och död.
Men kärleks sköna rosenkrans
är levande och röd.
10. Så sjöng min mor i hemmets vrå
Vid brasan, nyss förkolnad;
Jag anade vid härden stå
min döde faders vålnad,
jag såg hans bleka läppar le
och stämman viska: »Gud är stor»,
och blicken genom tårar se
beundrande på mor.

Eftertryck förbjudes.

